

354.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 10 czerwca 1926 r.

o warunkowym zawieszeniu wykonania kary na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z dnia 23 maja 1873 roku (austr. Dz. Ust. P. № 119).

Art. 1. Sąd może zawiesić na czas od jednego roku do lat pięciu wykonanie kary pozbawienia wolności, nieprzenoszącej sześciu miesięcy, jeśli, ze względu na okoliczności, towarzyszące popełnieniu przestępstwa, charakter i zachowanie się późniejsze skazanego, przypuszczać należy, że wstrzyma się on od popełnienia nowego przestępstwa (warunkowe zawieszenie kary).

Okres zawieszenia kary liczy się od dnia za wiadomienia skazanego o uprawomocnieniu się orzeczenia skazującego i zawieszającego wykonanie kary.

Art. 2. Warunkowego zawieszenia wykonania kary nie należy stosować:

1. do osób:

- a) które już poprzednio były skazane na karę więzienia ciężkiego lub zwykłego, jeśli ją mają odbyć w przyszłości lecz bezwarunkowo, albo też ją odbywają lub już odbyły, chyba że od dnia odcięcia kary upłynęło lat 5;
- b) co do których sąd orzekł dopuszczalność oddania pod dozór policyjny.

2. do czynów, popełnionych w okresie orzeczonego poprzednio zawieszenia kary, jeśli są zbrodniami, umyślnym występkiem, przekroczeniem kradzieży, sprzeniewierzenia, oszustwa, uczestnictwem w kradzieży lub sprzeniewierzeniu, albo przestępstwem takim samym jak to, za które wymierzono karę zawieszoną.

Art. 3. Jeśli stosunki gospodarcze skazanego na to pozwalają, sąd w wypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary może polecić skazanemu, aby wyrównał szkodę, zrządzoną przestępstwem, w ciągu oznaczonego czasu i do wysokości, określonej w orzeczeniu, warunkowo zawieszającym wykonanie kary.

Art. 4. Sąd zarządzi wykonanie zawieszonych kary:

1) jeśli skazany w okresie zawieszenia kary popełni zbrodnię, umyślny występki albo przekroczenie kradzieży, sprzeniewierzenia, oszustwa, uczestnictwa w kradzieży lub sprzeniewierzeniu;

2) jeśli skazany w tym okresie popełni takie samo przestępstwo jak to, za które go skazano i co do którego zawieszono warunkowo wykonanie kary;

3) jeśli wyjdzie na jaw, że karę warunkowo zawieszono z obrazą postanowień art. 2.

Sąd może zarządzić wykonanie zawieszonych kary w wypadku zawinionego niestosowania się do jego polecenia, wydanego na zasadzie art. 3, a również wówczas, jeśli poza wypadkiem, określonym pod l. 3) niniejszego artykułu, skazany będzie później bezwarunkowo skazanym z powodu czynu, popełnionego przed rozpoczęciem okresu zawieszenia kary.

Art. 5. Zawieszenie wykonania kary powoduje także zawieszenie wykonania kar dodatkowych, z wyjątkiem konfiskat (utrata przedmiotów), oraz zawieszenie skutków zasadzenia.

Art. 6. Kara jest darowana, jeśli sąd w ciągu trzech miesięcy po upływie okresu zawieszenia nie zarządzi jej wykonania w myśl art. 4; zarazem są darowane kary dodatkowe i skutki zasadzenia. Konfiskata (utrata przedmiotu) może być jednak wykonana i później, jeśli jest w interesie publicznym.

Jeśli jednak najpóźniej w powyższym okresie trzymiesięcznym wdrożono przeciw skazanemu postępowanie karne z powodu przestępstwa, popełnionego w okresie zawieszenia kary, karę należy uważać za darowaną dopiero wówczas, jeśli sąd nie zarządzi jej wykonania w ciągu trzech miesięcy po prawomocnym ukończeniu postępowania karnego w sprawie o to przestępstwo.

Zawieszenie wykonania kary i jej darowanie nie mają wpływu na dopuszczalność oddania do zakładu pracy przymusowej lub poprawczego.

Art. 7. O warunkowym zawieszeniu wykonania kary orzeka sąd I instancji, w postępowaniu przed sądem przysięgłych — trybunał sądu przysięgłych, z urzędu lub na wniosek stron. Także sąd wyższej instancji, rozpatrujący sprawę, może bądź z urzędu lub na wniosek orzec o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, bądź polecić sądowi I instancji, aby rozważył, czy nie zachodzą ustawowe warunki zawieszenia kary. Na wniosek lub otrzymane polecenie sąd obowiązany jest wydać orzeczenie.

Orzeczenie zamieszcza się w wyroku. Jeśli zostanie uzasadnienie wyroku na piśmie, lub zastąpiono go zapiskiem, należy mimo to sporządzić i dołączyć do aktów uzasadnienie w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Orzeczenie będzie objęte osobną uchwałą, jeśli wyjątkowo nie mogło być objęte wyrokiem. W tych wypadkach uchwała będzie wydana po uprawomocnieniu się orzeczenia skazującego na podstawie osob-

nej rozprawy, przeprowadzonej według zasad rozprawy głównej.

Orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary może zapaść tylko na podstawie rozprawy po rozpatrzeniu wykazu z rejestru karnego (karty karnej), oraz wyjaśnieniu wszystkich okoliczności ważnych dla rozstrzygnięcia.

Art. 8. Orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, zamieszczone w wyroku I instancji, ulega zaskarżeniu na korzyść i niekorzyść oskarżonego tylko w trybie odwołania; odwołanie na korzyść oskarżonego odracza wykonanie kary. Sąd odwoławczy może także zaskarżone orzeczenie uchylić z poleceniem wydania nowego, jeśli obrażono przepisy postępowania (art. 7), istotne w danym wypadku.

Sąd rozpatruje odwołanie na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu prokuratora, chyba że z innej przyczyny prawnej należy wyznaczyć rozprawę.

Art. 9. Sąd zarządza wykonanie zawieszonych kary uchwałą po wysłuchaniu skazanego i oskarżyciela publicznego.

Art. 10. Na żądanie należy wydać skazanemu poświadczenie, stwierdzające darowanie kary i skutków zasądzenia (art. 6).

Art. 11. O uchwałach, powziętych na zasadzie art. 7 i art. 9, zawiadamia się skazanego, oskarżyciela publicznego, a w sprawach z oskarżenia prywatnego także oskarżyciela prywatnego w sposób określony w §§ 77 i 78 u. p. k.

W ciągu ośmiu dni od tego zawiadomienia można wnieść przeciw uchwale zażalenie do sądu wyższej instancji (w postępowaniu uproszczonym do trybunału I instancji); jeśli w dniu ogłoszenia uchwały zażądano jej doręczenia, termin 8-dniowy liczy się od dnia doręczenia. Zażalenie na korzyść skazanego odracza wykonanie kary.

Sąd rozpoznaje zażalenie na posiedzeniu niejawnym.

Art. 12. O uprawomocnieniu się orzeczenia, skazującego i warunkowo zawieszającego wykonanie kary, zawiadamia się skazanego ustnie lub piśmiennie z pouczeniem, od którego dnia liczy się okres zawieszenia; zawiadomienie ustne uwidocznia się w protokole rozprawy lub w osobnym zapisku.

Art. 13. Warunkowe zawieszenie wykonania kary oraz uchwałą, zarządzającą jej wykonanie, należy uwidocznić w rejestrze karnym (karcie karnej).

Art. 14. Przepisy niniejszej ustawy należy stosować na wniosek lub z urzędu także w wypadkach, w których wykonanie orzeczonej już kary nie zostało jeszcze rozpoczęte. Wniosek odracza wykonanie kary. Sąd, wskazany w art. 7, orzeka o warunkowym zawieszeniu kary uchwałą po wysłuchaniu skazanego i oskarżyciela publicznego.

Art. 15. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 16. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie dni czternastu po dniu jej ogłoszenia na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania

karnego z dnia 23 maja 1873 r. (austr. Dz. Ust. P. № 119).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*